

**Forslag
til**

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om betalinger og lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder¹

(Udpegelse af afviklingsmyndigheder for nødlidende centrale modparter og præcisering af særlige regler for livsforsikringsvirksomheder der udbyder syge- og ulykkesforsikringer DEL II)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1447 af 11. september 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 641 af 19. maj 2020, § 1 i lov nr. 2110 af 22. december 2020, § 2 i lov nr. 2223 af 29. december 2020, § 297 i lov nr. 1155 af 8. juni 2021 og § 4 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* affattes 1. pkt., således: »Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 (bankregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1986, nr. L 372, side 1, Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter for filialer fra ikkemedlemslande), EF-Tidende 1989, nr. L 44, side 40, Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 (forsikringsregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1991, nr. L 374, side 7, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 (BCCI-direktivet), EF-Tidende 1995, nr. L 168, side 7, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektivet for kreditinstitutter), EF-Tidende 2001, nr. L 125, side 15, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 337, side 35.

UDKAST

2002 (Solvens I-direktivet), EF-Tidende 2002, nr. L 77, side 17, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 (kapitalandelsdirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 247, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 (betalingstjenestedirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 319, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 (UCITS-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 (Solvens II-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 335, side 1, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 (CRD IV), EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 338, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 (DGSD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 149, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014, EU-Tidende 2014, nr. L 128, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 (MiFID II), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 (UCITS V-direktivet), EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97/EU af 20. januar 2016, EU-Tidende 2016, nr. L 26, side 19, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/1148/EU af 6. juli 2016 (NIS-direktivet), EU-Tidende 2016, nr. L 194, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/879/EU af 20. maj 2019 (BRRD II), EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 296, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/1160/EU af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 188, side 106, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 328, side 29, og dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de

UDKAST

bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141.«

2. I § 1, stk. 4, 1., 2., 3. og 4. pkt., og stk. 5, 1. og 2. pkt., indsættes efter »anvendelse«: »med de afvigelser, som er fastsat i eller i henhold til internationale aftaler«.
3. I § 10, stk. 7, ændres »bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, nr. 3« til: » bilag 2, nr. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter«.
4. I § 177 a, stk. 1, ændres », et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab« til: » eller et realkreditinstitut«.
5. I § 272, stk. 1, 1. pkt., ændres »pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I« til: »pengeinstituttet eller realkreditinstituttet«.
6. I § 373, stk. 1, udgår »§ 24, stk. 1, 3. pkt.,«.
7. I § 373, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »givet i medfør af«: »§ 24, stk. 1, 3. pkt.,«.

§ 2

I lov om betalinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1719 af 27. november 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 1940 af 15. december 2020, § 299 i lov nr. 1155 af 8. juni 2021 og § 11 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 93, stk. 2, ændres »og § 104« til: »§§ 104 og 104a«.
2. I § 103, stk. 2, ændres »§ 104« til: »§§ 104 og 104a«.
3. § 104 ophæves og i stedet indsættes:

»§ 104. Iværksættes en betalingsordre af betaleren, er betalerens udbyder over for betaleren, med forbehold for § 97, § 103, stk. 2, 4 og 5, og § 108, ansvarlig som følge af manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen, medmindre betalerens udbyder kan bevise, at betalingsmodtagerens udbyder har modtaget beløbet. Efter at betalingsmodtagerens udbyder har modtaget beløbet, er betalingsmodtagerens udbyder over for betalingsmodtageren og med forbehold for § 97, § 103, stk. 2, 4 og 5, og § 108,

UDKAST

ansvarlig som følge af manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen.

Stk. 2. Betalerens udbyder skal efter anmodning øjeblikkeligt forsøge at spore betalingstransaktionen og orientere betaleren om resultatet uden omkostninger for betaleren.

Stk. 3. Hvor betalerens udbyder er ansvarlig efter stk. 1, 1. pkt., skal denne uden unødigt forsinkelse godtgøre betaleren for dennes direkte tab og, hvor det er relevant, føre den debiterede betalingskonto tilbage til den situation, der ville have været gældende, hvis den mangelfulde betalingstransaktion ikke var blevet gennemført. Valørdatoen for kreditering af betalerens betalingskonto må ikke ligge senere end den dato, hvor beløbet blev debiteret.

Stk. 4. Hvor betalingsmodtagerens udbyder er ansvarlig efter stk. 1, 2. pkt., skal vedkommende godtgøre betalingsmodtager for direkte tab, herunder øjeblikkeligt stille betalingstransaktionsbeløbet til rådighed for betalingsmodtager, med forbehold for § 115, stk. 2, og, hvor det er relevant, kreditere betalingsmodtagerens betalingskonto det tilsvarende beløb. Valørdatoen for krediteringen af betalingsmodtagerens betalingskonto må ikke ligge senere end den valørdato, som beløbet skulle have haft, hvis transaktionen var gennemført korrekt, jf. § 115.

Stk. 5. Gennemføres en betalingstransaktion for sent, sikrer betalingsmodtagerens udbyder efter anmodning fra betalerens udbyder, at valørdatoen for kreditering af betalingsmodtagerens betalingskonto ikke ligger senere end den dato, som beløbet skulle have haft som valørdato, hvis transaktionen var gennemført korrekt.

§ 104a. Iværksættes en betalingsordre af eller via betalingsmodtageren, er dennes udbyder over for betalingsmodtageren, med forbehold for § 97, § 103, stk. 2, 4 og 5, og § 108, ansvarlig, som følge af manglende eller mangelfuld fremsendelse af betalingsordren til betalerens udbyder, for betalingsmodtagerens direkte tab i overensstemmelse med omfanget i § 104, stk. 4.

Stk. 2. Er betalingsmodtagerens udbyder ansvarlig efter stk. 1, skal betalingsmodtagerens udbyder øjeblikkeligt videresende den pågældende betalingsordre til betalerens udbyder.

UDKAST

Stk. 3. Ved forsinket fremsendelse af betalingsordren skal beløbet have valørdato på betalingsmodtagerens betalingskonto senest den dato, som beløbet skulle have haft valørdato, hvis transaktionen var gennemført korrekt.

Stk. 4. Betalingsmodtagerens udbyder skal efter anmodning øjeblikkeligt forsøge at spore betalingstransaktionen og orientere betalingsmodtager om resultatet uden omkostninger for betalingsmodtageren.

Stk. 5. Er betalingsmodtagerens udbyder ikke ansvarlig i henhold til stk. 1 i denne bestemmelse, er betalerens udbyder over for betaleren ansvarlig for direkte tab i henhold til § 104, medmindre betalerens udbyder kan bevise, at betalingsmodtagerens udbyder har modtaget transaktionsbeløbet. Er betalerens udbyder ansvarlig, skal denne om nødvendigt og uden unødigt forsinkelse godtgøre betaleren det manglende eller mangelfuldt betalte betalingstransaktionsbeløb og føre den debiterede betalingskonto tilbage til den situation, der ville have været gældende, hvis den mangelfulde betalingstransaktion ikke var blevet gennemført. Valørdatoen for kreditering af betalerens betalingskonto må ikke ligge senere end den dato, hvor beløbet blev debiteret. «

4. I § 107, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 104, stk. 1 og 2,« til: »§ 104, stk. 1, § 104 a, stk. 1,«.

§ 3

I lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 24 af 4. januar 2019, som ændret ved § 2 i lov nr. 2110 af 22. december 2020, § 305 i lov nr. 1155 af 8. juni 2021, § 13 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 og § 1 i lov nr. 1164 af 8. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 2, nr. 13, ændres »§ 5, stk. 1, nr. 10« til: »§ 5, stk. 1, nr. 9«.

§ 4

Loven træder i kraft den. 1. juli 2022.

§ 5

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Tilpasning af reglerne om udbyderes ansvar ved manglende, mangelfuld eller forsinket gennemførelse af betalingstransaktioner
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Anvendelsesområdet for internationale aftaler i lov om finansiel virksomhed
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Erhvervsministeriet overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Strafhjemmel for manglende efterlevelse af påbud om at udøve accessorisk virksomhed i et andet selskab
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indebærer en tilpasning af reglerne om betalingstjenesteudbydere ansvar ved manglende, mangelfuld eller forsinket gennemførelse af betalingstransaktioner. Tilpasningen gennemfører art. 89 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (PSD2).

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Tilpasning af reglerne om udbyderes ansvar ved manglende, mangelfuld eller forsinket gennemførelse af betalingstransaktioner

3.1.1. Gældende ret

Det følger af § 104 i lov om betalinger, at hvis en betalingsordre iværksættes af betaleren, er betalers udbyder over for betaler ansvarlig for direkte tab som følge af manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen med de forbehold, som følger af 1. pkt.

Tilsvarende følger det af § 104, stk. 2, at hvis en betalingsordre iværksættes af eller via betalingsmodtageren er betalingsmodtagerens udbyder over for betalingsmodtager ansvarlig for direkte tab som følge af manglende eller mangelfuld fremsendelse af betalingsordren til betalerens udbyder med de forbehold, som følger af 1. pkt.

I gældende ret gælder der ikke særskilte regler for valørdatering i tilfælde af manglende eller mangelfulde betalingstransaktioner. I stedet er valørdatering generelt reguleret i lov om betalinger § 115.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Efter en gennemgang af Danmarks implementering af PSD2 er Erhvervsministeriet blevet opmærksom på, at hele artikel 89 ikke er tekstnært gennemført i dansk ret. Der er derfor behov for at foretage ændringer for at sikre en tekstnær implementering af direktivet.

Dele af artikel 89 er gennemført ved § 104 i lov om betalinger. Artikel 89 i PSD2 regulerer udbyderes ansvar ved mangelfuld, manglende eller forsinket gennemførelse af betalingstransaktioner. Der er ikke tiltænkt en ændring af den nuværende praksis om ansvar ved manglende, mangelfuld eller forsinket gennemførelse af betalingstransaktioner.

2.1.3. Den foreslåede ordning

UDKAST

Det foreslås at ophæve § 104 og indsætte §§ 104 og 104 a.

De foreslåede bestemmelser vil videreføre de eksisterende regler om ansvar ved manglende, mangelfuld eller forsinket gennemførelse af betalingstransaktioner, som følger af den nuværende § 104 i lov om betalinger.

Nyaffattelsen af § 104 indebærer, at det objektive ansvar præciseres ved, at der fastsættes regler om, at udbydere i videst muligt omfang skal tilbageføre de pågældende betalingskonti til den situation, der ville have været gældende, hvis den mangelfulde betalingstransaktion ikke var blevet gennemført.

Som noget nyt vil der fastsættes krav om, at betalerens udbyder alene efter anmodning skal forsøge at spore betalingstransaktionen og orientere betaleren om resultatet. Det præciseres, at dette skal være uden omkostninger for betaleren.

Det foreslås derudover at videreføre reglerne om, at betalerens udbyder skal godtgøre betaleren for direkte tab som følge af manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktioner.

Derudover foreslås det at fastsætte regler om valørdatering i tilfælde af manglende, mangelfuld eller forsinket gennemførelse af betalingstransaktioner. Reglerne om valørdatering i de foreslåede §§ 104 og 104 a har således til formål at regulere de situationer, hvor betalingstransaktionen er mangelfuld eller forsinket.

2.2. Anvendelsesområdet for internationale aftaler i lov om finansiel virksomhed

2.2.1. Gældende ret

§ 1 i lov om finansiel virksomhed fastsætter lovens anvendelsesområde. Det fremgår af § 1, stk. 4, 1., 2., 3. og 4. pkt., og stk. 5, 1. og 2. pkt., hvilke regler der finder anvendelse, for de i bestemmelserne nævnte selskaber, når de har opnået tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 1, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed fastsætter hvilke regler, der gælder for danske filialer af udenlandske kreditinstitutter, pengeinstitutter, realkreditinstitutter, værdipapirhandlere, investeringsselskaber, administrations-selskaber og forsikringsselskaber.

UDKAST

§ 1, stk. 5, fastsætter hvilke regler, der gælder for tjenesteydelser ydet her i landet af udenlandske kreditinstitutter, administrationsselskaber forsikringselskaber og værdipapirhandlere, der ikke har filial i Danmark.

Den Europæiske Union har beføjelse til at indgå aftaler med tredjelande, herunder inden for det finansielle område. Disse aftaler vil være indgået med hjemmel i artikel 216-219 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde.

Europa-Kommissionen underskrev på Unionens vegne den 22. september 2017 en bilateral aftale med USA om tilsynsregler vedrørende forsikring og genforsikring, jf. EU-Tidende 2017, nr. L 258, side 1-22. Aftalen træder i kraft i september 2022.

Aftalen skal sikre, at der ikke sker dobbeltregulering af forsikrings- eller genforsikringskoncerner, der foretager grænseoverskridende virksomhed til eller fra EU eller USA. Aftalen regulerer bl.a. krav til sikkerhedsstillelse, som særligt har været relevant for europæiske forsikrings- og genforsikringsvirksomheder, der ved aftalens indgåelse havde, hvad der svarer til, ca. 254 milliarder danske kroner i sikkerhed. Aftalen fjerner derudover nærmere krav til lokal tilstedeværelse, som betingelse for at indgå genforsikringsaftale. Herudover reguleres den rolle, som værts- og hjemtilsynsmyndigheder har, hvad angår koncerntilsyn med forsikrings- eller genforsikringskoncerner, hvis verdensomspændende moderselskab befinder sig i enten EU eller USA.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Danmark er som medlemsland af Den Europæiske Union forpligtet til at efterleve aftaler indgået mellem Unionen og et tredjeland.

Det vurderes derfor hensigtsmæssigt at tilpasse anvendelsesområdet for lov om finansiell virksomhed, så der er klarhed om, at reglerne i lov om finansiell virksomhed viger for, hvad der fastsat i henhold til de internationale aftaler.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at reglerne i lov om finansiell virksomhed skal vige for, hvad der er fastsat i eller i henhold til internationale aftaler.

Internationale aftaler skal forstås som de aftaler, som Den Europæiske Union indgår med tredjelande med hjemmel i artikel 216-219 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde.

Den foreslåede ændring vil præcisere, at lov om finansiel virksomhed ikke er til hinder for efterlevelsen af de internationale aftaler, som den Europæiske Union indgår med tredjelande.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

2.3. Strafhjemmel for manglende efterlevelse af påbud om at udøve accessorisk virksomhed i et andet selskab

2.3.1. Gældende ret

Det fremgår af § 24, stk. 1, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber kan drive virksomhed, der er accessorisk til den virksomhed, der er givet tilladelse til. Som accessorisk virksomhed anses også digitale løsninger og services, der er forbundet med eller ligger i naturlig forlængelse af den tilladte virksomhed. Finanstilsynet kan bestemme, at den accessoriske virksomhed skal udøves af et andet selskab.

Det fremgår af § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at overtrædelse af en række nærmere angivne bestemmelser straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det fremgår af § 373, stk. 3, at en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, der ikke efterkommer et påbud for overtrædelse af en række nærmere angivne bestemmelser, kan straffes med bøde.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Finanstilsynet kan påbyde pengeinstitutter og realkreditinstitutter, at drive accessorisk virksomhed til den virksomhed, der er givet tilladelse til, i et andet selskab i medfør af § 24, stk. 1, 3. pkt.

Det er hensigten at Finanstilsynet skal kunne straffe manglende efterlevelse af påbuddet med bøde.

På nuværende tidspunkt er bestemmelsen strafbelagt ved § 373, stk. 1, der alene hjemler mulighed for at straffe overtrædelser af de nærmere oplyste bestemmelser. Hjemmelen til at straffe manglende efterlevelse af påbud

fremgår af § 373, stk. 3, 1. pkt., hvorfor § 24, stk. 1, 3. pkt., retteligt henhører hertil.

Det vurderes derfor hensigtsmæssigt at tilpasse § 373, stk. 1, og 3, 1. pkt., således at straffjemmelen er korrekt.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at tilpasse straffjemmelen for manglende efterlevelse af påbud om at udøve accessorisk virksomhed i et andet selskab.

Det foreslåede vil medføre, at det fremover fremgår af lov om finansiel virksomhed, at det er manglende efterlevelse af et påbud om at udøve accessorisk virksomhed i et andet selskab, der kan straffes.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører ikke økonomiske eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Forslaget forventes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ikke klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

UDKAST

Lovforslaget implementerer art. 89 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (PSD2).

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

[Afventer offentlig høring]

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget implementerer art. 89 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (PSD2).	

UDKAST

Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej
		X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (Fodnoten i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende fodnote til lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1447 af 11. september 2020 (herefter lov om finansiel virksomhed), indeholder i 1. pkt. en opstilling af de direktiver og ændringsdirektiver, som er implementeret helt eller delvist i loven.

Det foreslås at nyaffatte 1. pkt., af *fodnoten*.

Den foreslåede ændring vil videreføre den gældende fodnote og tilføje, at loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 328, side 29, og dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 4, 1., 2., 3. og 4. pkt., og stk. 5, 1. og 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 1 i lov om finansiel virksomhed fastsætter lovens anvendelsesområde.

Det følger af § 1, stk. 4, 1. pkt., at for filialer her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som

UDKAST

Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 6, 6 a, 6 b, 30, 32, 34-36, 43, 44, 47-48 a, 50-60, 344 og 345, § 347, stk. 1-3, 5 og 7, §§ 347 c og 348, § 352, stk. 2, §§ 354 a, 360, 363 a, 368-370 og 373-374 anvendelse.

Det følger af § 1, stk. 4, 2. pkt., at for filialer her i landet af kreditinstitutter finder § 152 a, stk. 2, 2. pkt., anvendelse.

Det følger af § 1, stk. 4, 3. pkt., at for filialer her i landet af en udenlandsk virksomhed, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder § 347 a endvidere anvendelse.

Det følger af § 1, stk. 4, 4. pkt., at for filialer og tilknyttede agenter her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udfører sådan aktivitet her i landet, finder §§ 30, 32, 46 a og 46 b, § 72, stk. 2, nr. 5, §§ 77 e, 344 og 345, § 347, stk. 1-3, 5 og 7, samt §§ 348 og 354 a anvendelse.

Det følger af § 1, stk. 5, 1. pkt., at for tjenesteydelser her i landet ydet af kreditinstitutter, administrationsselskaber og forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 6, 6 a, 6 b, 31, 36, 43, 44 og 46-60, § 347, stk. 1, og § 348, stk. 1, anvendelse.

Det følger af § 1, stk. 5, 2. pkt., at for tjenesteydelser her i landet ydet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder § 31, § 347, stk. 1, og § 348, stk. 1, anvendelse.

Det foreslås i § 1, stk. 4, 1., 2., 3. og 4. pkt., og stk. 5, 1. og 2. pkt., at indsætte »med de afvigelser, som er fastsat i eller i henhold til internationale aftaler« efter »anvendelse«.

UDKAST

Det foreslåede vil medføre, at anvendelsesområdet af reglerne i lov om finansiel virksomhed for filialer af udenlandske virksomheder, og tjenesteydelser her i landet ydet af udenlandske virksomheder viger for, hvad der er fastsat i eller i henhold til internationale aftaler.

Det fremgår af bemærkningerne til § 1, stk. 3, at formuleringen »lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område« skal fortolkes således, at den i princippet omfatter en hvilken som helst aftale, som EU indgår med et tredjeland, og som omfatter finansielle tjenesteydelser. De finansielle direktiver indeholder de betingelser, som skal være opfyldt for, at et samarbejde kan indledes, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, L 176, side 118.

Internationale aftaler, der kan udgøre en undtagelse til reglerne, skal være indgået mellem Den Europæiske Union og et tredjeland efter reglerne i artikel 216-219 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, der fastsætter betingelser og procedurer for indgåelse af internationale aftaler mellem Unionen og tredjelande.

Ændringen foretages i lyset af en bilateral aftale mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om tilsynsregler vedrørende forsikring og genforsikring, jf. EU-Tidende 2017, nr. L 258, side 1-22, og for at sikre tydelighed om, at sådanne aftaler går forud for reglerne i lov om finansiel virksomhed for filialer af udenlandske virksomheder, og tjenesteydelser her i landet ydet af udenlandske virksomheder. Formålet med den konkrete aftale, der har foranlediget et genbesøg af ordlyden i § 1, stk. 4, 1., 2., 3. og 4. pkt., og stk. 5, 1. og 2. pkt., er, at øge den reguleringsmæssige sikkerhed og sikre lige vilkår for forsikrings- og genforsikringselskaber, der driver virksomhed i EU og De Forenede Stater, at forbedre beskyttelsen af forsikringstagere og andre forbrugere samt at fremme samarbejdet og udvekslingen af fortrolige oplysninger mellem tilsynsmyndigheder på begge sider af Atlanten. Aftalen skal overordnet sikre, at visse angivne barrierer, som krav om lokal tilstedeværelse via filialer, ikke pålægges for at få adgang til hinandens markeder.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 3 (§ 10, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Bilag 5 indeholder en liste over finansielle instrumenter. I § 10, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse 1447 af 20. september 2020, henvises der til bilag 5.

UDKAST

Bilag 5 i lov om finansiel virksomhed blev ophævet ved lov nr. 1155 af 8. juni 2021. Bilaget blev samtidig indsat i bilag 2 til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det foreslås i § 10, stk. 7, at ændre »bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, nr. 3« til: » bilag 2, nr. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter«.

Ændringen er en lovteknisk justering og har ingen materiel betydning.

Til nr. 4 (§ 177 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)
§ 177 a indeholder regler om koncerner.

Reguleringen af fondsmæglerselskaber blev udskilt fra lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1155 af 8. juni 2021, og reguleringen af fondsmæglerselskaber blev samtidig flyttet til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det foreslås i § 177 a, stk. 1, at ændre », et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab« til: »eller et realkreditinstitut«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 5 (§ 272, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)
§ 272 indeholder regler om nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter.

Reguleringen af fondsmæglerselskaber blev udskilt fra lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1155 af 8. juni 2021 om lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, og blev samtidig hermed flyttet til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det foreslås i § 272, stk. 1. 1. pkt., at ændre » pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I« til: »pengeinstituttet eller realkreditinstituttet«.

UDKAST

Ændringen er en konsekvens af forslaget af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 6 (§ § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at overtrædelse af en række nærmere angivne bestemmelser straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås i § 373, *stk. 1*, at § 24, stk. 1, 3. pkt., udgår.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslaget § 1, nr. 7, hvor § 24, stk. 1, 3. pkt., foreslås tilføjet til opstillingen af bestemmelser om påbud for hvilke manglende efterlevelse kan straffes med bøde.

Til nr. 7 (§ 373, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 373, stk. 3, at en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, der ikke efterkommer et påbud for overtrædelse af en række nærmere angivne bestemmelser, kan straffes med bøde.

Det følger af § 24, stk. 1, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber kan drive virksomhed, der er accessorisk til den virksomhed, der er givet tilladelse til. Som accessorisk virksomhed anses også digitale løsninger og services, der er forbundet med eller ligger i naturlig forlængelse af den tilladte virksomhed. Finanstilsynet kan bestemme, at den accessori-ske virksomhed skal udøves af et andet selskab.

Det foreslås i § 373, *stk. 3, 1. pkt.*, at indsætte § 24, stk. 1, 3. pkt.

Det foreslåede præciserer, at manglende efterlevelse af et påbud fra Finanstilsynet om, at accessorisk virksomhed skal udøves af et andet selskab givet efter § 24, stk. 1, 3. pkt., kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 97, stk. 2, i lov om betalinger)

UDKAST

Det følger af § 97, stk. 1, 1. pkt., at indsigelser mod uautoriserede eller fejlbehæftede betalingstransaktioner skal være udbyderen i hænde, snarest muligt efter at betaleren har konstateret en sådan betalingstransaktion og senest 13 måneder efter debiteringen af den pågældende betalingstransaktion

Det følger af § 97, stk. 2, at indsigelser mod uautoriserede eller fejlbehæftede betalingstransaktioner, der er iværksat via en udbyder af betalingsinitialiserings-tjenester, skal rettes til den kontoførende udbyder i henhold til stk. 1, jf. dog § 99, stk. 2 og 3, og § 104.

Det foreslås i § 97, stk. 2, at ændre § 104 til §§ 104 og 104 a.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3, hvorefter § 104 ophæves og erstattes med §§ 104 og 104a.

Til nr. 2 (§ 103, stk. 2, i lov om betalinger)

Det følger af § 103, stk. 1, at en betalingsordre, der gennemføres i overensstemmelse med den entydige identifikationskode, som er angivet i betalingsordren, betragtes som korrekt gennemført.

Det følger af § 103, stk. 2, at er den entydige identifikationskode, som brugeren har angivet, ukorrekt, er udbyderen ikke ansvarlig i henhold til § 104 for manglende gennemførelse eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen.

Det foreslås i § 103, stk. 2, at ændre § 104 til §§ 104 og 104 a.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3, hvorefter § 104 ophæves og erstattes med §§ 104 og 104a.

Til nr. 3 (§§ 104 og 104 a i lov om betalinger)

Til § 104

Det følger af § 104, stk. 1, i lov om betalinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1719 af 27. november 2020, at hvis en betalingsordre iværksættes af betaleren, er betalere ns udbyder over for betaler ansvarlig for direkte tab som følge af manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen, medmindre udbyderen kan bevise, at betalingsmodtagerens udbyder har modtaget beløbet.

Det følger af § 104, stk. 1, 2. pkt., at efter betalingsmodtagerens udbyder har modtaget beløbet, er denne over for betalingsmodtager ansvarlig for direkte

UDKAST

tab som følge af manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen. Der er tale om objektivt ansvar, hvorefter udbyderen som udgangspunkt er ansvarlig for direkte tab, selvom betalingstransaktionens manglende gennemførelse må skyldes tredjemand's forhold.

Det følger af § 104, stk. 1, 3. pkt., at betalerens udbyder altid skal forsøge at spore betalingstransaktionen og orientere betalerne om resultatet.

Det foreslås at nyaffatte § 104.

Bestemmelsen gennemfører artikel 89, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF, EU-Tidende 2015 (PSD2).

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at hvis en betalingsordre iværksættes af betaleren, er betalerens udbyder over for betaler, med forbehold for § 97, § 103, stk. 2, 4 og 5, og § 108, ansvarlig som følge af manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen, medmindre denne kan bevise, at betalingsmodtagerens udbyder har modtaget beløbet.

I bestemmelsen fastsættes der med henvisning til § 97, § 103, stk. 2, 4 og 5, samt § 108 undtagelser til udbyderens objektive ansvar.

Af § 97 følger indsigelsesfrister for betalingstjenestebrugeren over for den pågældende udbyder, hvorfor en betalingstjenesteudbyder alene er ansvarlig, såfremt indsigelsesfristen i § 97 overholdes.

Af § 103, stk. 2, 4 og 5, følger, at udbyderens ansvar for det fulde direkte tab er betinget af, at brugeren kan oplyse den entydige identifikationskode som defineret i lov om betalinger § 7, nr. 38. Kan brugeren således ikke oplyse korrekt identifikationskode, er udbyderen alene ansvarlig for at træffe rimelige foranstaltninger for at tilbageføre midler, som har været involveret i betalingstransaktionen samt i tilfælde, hvor midlerne ikke kan tilbageføres, at udlevere alle oplysninger som er relevante for brugerens eventuelle fremsættelse af et retskrav.

Afslutningsvist følger det af § 108, at udbyderen er ansvarsfri i de tilfælde, hvor betalingstransaktionen er manglende eller mangelfuld på grund af usædvanlige og uforudsigelige omstændigheder, som udbyderen ikke har haft nogen indflydelse på og ikke har haft mulighed for afværge.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at efter, at betalingsmodtagers udbyder har modtaget beløbet, er denne over for betalingsmodtager ansvarlig som følge af manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen.

Som udgangspunkt viderefører det foreslåede *stk. 1* regler om objektivt erstatningsansvar for udbydere overfor henholdsvis betaler og betalingsmodtager for betalinger, der er iværksat af betaleren, herunder konto til kontooverførsler. Nyaffattelsen præciserer det i § 104, *stk. 1*, indeholdte, objektive ansvar for direkte tab for betalerens udbyder i de tilfælde, hvor betalingstransaktionen iværksættes af betaler til også at omfatte pligt for betalingsmodtagerens udbyder til at godtgøre betalingsmodtager i tilfælde af manglende eller mangelfuld betaling.

Ved betalinger iværksat af betaleren, typisk ved konto til kontooverførsler, er betalerens udbyder ansvarlig for direkte tab som følge af manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen over for betaler, medmindre betalerens udbyder kan bevise, at betalingsmodtagerens udbyder har modtaget beløbet i overensstemmelse med § 113 i lov om betalinger. Efter at betalingsmodtagers udbyder har modtaget beløbet, er denne udbyder ansvarlig for direkte tab som følge af manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen over for betalingsmodtageren.

Ved betalingstransaktioner iværksat af betaler er dennes udbyder af betalingstransaktioner således ansvarlig for enhver manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen frem til det tidspunkt, hvor betalingsmodtagerens udbyder, i overensstemmelse med reglerne om gennemførelsestidspunkt i § 113, har modtaget betalingstransaktionen. Herefter overgår ansvaret til betalingsmodtagerens udbyder, som fra dette tidspunkt er ansvarlig for de direkte tab, som betalingsmodtager måtte lide.

Manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen omfatter enhver form for fejl, der medfører, at betalingstransaktionen ikke gennemføres. Det kan f.eks. være fejlregistreringer eller fejlkontering, som ikke skyldes brugerens forhold.

Da der som udgangspunkt er tale om et objektivt ansvar, bortfalder erstatningsansvaret ikke, selvom betalingstransaktionen ikke kan gennemføres på grund af tredjemands forhold, for eksempel strømafbrydelser hos betalerens udbyder. Betalerens udbyder er endvidere ansvarlig for de tab, som betaler måtte lide, hvis en betaling ikke kommer rettidigt frem, jf. § 113.

UDKAST

§ 97, § 103, stk. 2, 4 og 5, og § 108 fastsætter undtagelser til udgangspunktet om udbyderens ansvar, herunder f.eks. § 108 om force majeure-lignende tilfælde hvor udbyder alligevel vil være ansvarsfri. Der er således tale om et betinget objektivt ansvar.

Beregning af erstatningens størrelse skal ske i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler, idet kun direkte tab som følge af manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen er omfattet af den foreslåede bestemmelse. Som eksempel på tab omfattet af bestemmelsen kan nævnes tabte renteindtægter.

Det foreslås i *stk. 2*, at betalerens udbyder efter anmodning øjeblikkeligt skal forsøge at spore betalingstransaktionen og orientere betaleren om resultatet uden omkostninger for betaleren.

Det foreslåede *stk. 2* fastslår, at uanset om betalers udbyder kan holdes ansvarlig, skal betalers udbyder efter anmodning øjeblikkeligt forsøge at spore betalingstransaktionen og orientere betaleren om resultatet. Dette kan eksempelvis omfatte, at udbyder, i det omfang det er muligt, undersøger, hvem der har modtaget betalingen, eller hvem betalingsmodtagerens udbyder er, og oplyser dette til brugeren. Udbydere kan ikke forlange betaling for dette eller i øvrigt påføre modtager nogen form for direkte eller indirekte omkostninger herfor.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at hvor betalerens udbyder er ansvarlig efter *stk. 1*, skal denne uden unødigt forsinkelse godtgøre betaleren for direkte tab som følge af manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen, og, hvor det er relevant, føre den debiterede betalingskonto tilbage til den situation, der ville have været gældende, hvis den mangelfulde betalingstransaktion ikke var blevet gennemført.

Bestemmelsen fastsætter en forpligtelse for betalerens udbyder til i videst muligt omfang at tilbageføre de pågældende betalingskonti til den situation, der ville have været gældende, hvis den mangelfulde betalingstransaktion ikke var blevet gennemført.

Bestemmelsen pålægger betalerens udbyder en forpligtelse til at godtgøre ethvert direkte tab for betaleren ved at stille betaleren på samme måde, som hvis den pågældende transaktion aldrig havde fundet sted. Det vil typisk omfatte kreditering af betalerens betalingskonto for transaktionsbeløbet, tilbageførelse af den debiterede betalingskontos status samt fastsættelse af dato for kreditvalør for det på betalingskontoen for transaktionsbeløbet godtgjorte beløb. Fastsættelse af kreditvalør indebærer, at det til betaleren tilbageførte beløb skal have samme valørdato som den oprindelige

UDKAST

fejlbehæftede transaktion. Hertil kan krediteringen også omfatte yderligere beløb end selve transaktionsbeløbet, som betaler har lidt som direkte tab, herunder f.eks. som følge af gebyrer eller restance i henhold til en aftale mellem betaler og betalingsmodtager. Ovenstående eksempler er ikke udtryk for udtømmende opstilling af, hvad der omfattes af direkte tab.

Betalers udbyder skal godtgøre betaleren uden unødigt forsinkelse. Dette indebærer, at betalers udbyder skal bestræbe sig på at godtgøre betalers tab hurtigst muligt. Ethvert ophold, der ikke er nødvendiggjort af udbyders ekspeditionsang, anses for unødigt.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at valørdatoen for kreditering af betalers betalingskonto ikke må ligge senere end den dato, hvor beløbet blev debiteret.

Det foreslås i *stk. 4*, at hvis betalingsmodtagers udbyder har ansvaret i henhold til *stk. 1*, skal vedkommende med forbehold for § 115, *stk. 2*, øjeblikkeligt stille betalingstransaktionsbeløbet til rådighed for betalingsmodtager og, hvor det er relevant, kreditere betalingsmodtagers betalingskonto det tilsvarende beløb.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at valørdatoen for krediteringen af betalingsmodtagers betalingskonto ikke må ligge senere end den valørdato, som beløbet skulle have haft, hvis transaktionen var gennemført korrekt, jf. § 115.

At stille betalingstransaktionsbeløbet til rådighed indebærer, at betalingsmodtager kan disponere over beløbet i overensstemmelse med § 115 i lov om betalinger.

Bestemmelsen indeholder en forpligtelse for betalingsmodtagers udbyder over for betalingsmodtager tilsvarende den, der foreslås for betalers udbyder i *stk. 3* til, i tilfælde af ansvar for manglende eller mangelfuld gennemførelse af en betalingstransaktion, at stille betalingsmodtager på samme måde, som hvis den pågældende transaktion var blevet gennemført korrekt.

Det vil typisk omfatte kreditering af betalingsmodtagers betalingskonto for transaktionsbeløbet, korrigerende af den debiterede betalingskontos status, samt fastsættelse af valørdato for det på betalingsmodtagers konto godtgjorte beløb. Fastsættelse af valør indebærer, at det til betalingsmodtager godtgjorte beløb skal have samme valørdato som den oprindelige fejlbehæftede transaktion. Hertil kan krediteringen også omfatte yderligere beløb end selve transaktionsbeløbet, som betalingsmodtager har

UDKAST

lidt som direkte tab, herunder som eksempel og som følge af gebyrer eller restance i henhold til en aftale mellem betalingsmodtager og betaler. Ovenstående eksempler er ikke en udtømmende opstilling af, hvad der omfattes af direkte tab.

Det foreslås i *stk. 5*, at gennemføres en betalingstransaktion for sent, skal betalingsmodtagerens udbyder efter anmodning fra betalerens udbyder sikre, at valørdatoen for kreditering af betalingsmodtagerens betalingskonto ikke ligger senere end den dato, som beløbet skulle have haft som valørdato, hvis transaktionen var gennemført korrekt.

Derudover fastslås regler for valørdatering specifikt i tilfælde af manglende eller mangelfuld gennemførelse af en betalingstransaktion. Reglerne angiver, hvornår der skal beregnes renter af betalingstransaktioners beløb i tilfælde af manglende eller mangelfuld gennemførelse af en transaktion.

Med forslaget fastlægges en forpligtelse for betalingsmodtagerens udbyder til at korrigere betalingsmodtagers kreditvalør for godtgjort transaktionsbeløb i tilfælde af gennemført men forsinket betalingstransaktion, således at valørdatoen for betalingsmodtagers kreditering ikke må ligge senere, end hvis transaktionen var blevet gennemført rettidigt. Da det alene er betalers udbyder, der er bekendt med den korrekte gennemførelsesdato, skal denne på vegne af betalerne oplyse betalingsmodtagers udbyder herom, med henblik på at denne kan sikre, at betalingsmodtagers konto krediteres med den korrekte valørdato.

Til § 104 a

Det følger af § 104, stk. 2, i lov om betalinger, at hvis en betalingsordre iværksættes af betalingsmodtager eller via dennes udbyder, er udbyderen over for betalingsmodtageren ansvarlig for direkte tab som følge af manglende eller mangelfuld fremsendelse af betalingsordren.

Det følger derudover, at ansvarsreglerne i stk. 1 angående betalers udbyders ansvar i visse tilfælde finder anvendelse på de tilfælde, hvor betalingsordren iværksættes af eller via betalingsmodtager. Der er tale om objektivet ansvar, hvorefter udbyderen som udgangspunkt er ansvarlig for direkte tab, selvom betalingstransaktionens manglende gennemførelse må skyldes tredjemands forhold.

Det følger af bemærkningerne til § 104, at udbyderen efter anmodning altid skal forsøge at spore betalingstransaktionen og orientere betalingsmodtageren om resultatet.

Det foreslås at indsætte en ny § 104 a.

UDKAST

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 89, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 1*, at iværksættes en betalingsordre af eller via betalingsmodtageren, er dennes udbyder, med forbehold for § 97, § 103, stk. 2, 4 og 5, og § 108, over for betalingsmodtageren ansvarlig, som følge af manglende eller mangelfuld fremsendelse af betalingsordren til betalerens udbyder, for betalingsmodtagerens direkte tab i overensstemmelse med omfanget i § 104, stk. 4.

Med forslaget til *stk. 1* fastsættes objektive erstatningsregler for betalingstransaktioner, der iværksættes af eller via betalingsmodtageren.

Bestemmelsen omfatter bl.a. direkte debitering og betalinger med betalingskort. Som et eksempel på direkte debitering kan nævnes betalinger via Betalingsservice.

Det følger af forslaget, at betalingsmodtagers udbyder overfor betalingsmodtageren er ansvarlig for direkte tab som følge af manglende eller mangelfuld fremsendelse af betalingsordren til betalerens udbyder, jf. § 113 i lov om betalinger.

Beregning af erstatningens størrelse skal ske i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler, idet kun direkte tab som følge af manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen er omfattet af den foreslåede bestemmelse. Som eksempel på tab omfattet af bestemmelsen kan nævnes tabte renteindtægter.

Forslaget fastsætter med henvisning til § 97, § 103, stk. 2, 4 og 5, og § 108 undtagelser til udbyderens ansvar.

Af § 97 følger indsigelsesfrister for betalingstjenestebrugeren over for den pågældende udbyder, hvorfor en betalingstjenesteudbyder alene er ansvarlig, såfremt betalingstjenestebrugeren overholder indsigelsesfristen i § 97.

Af § 103, stk. 2, 4 og 5, følger, at udbyderens ansvar for det fulde direkte tab er betinget af, at brugeren kan oplyse den entydige identifikationskode som defineret i lov om betalinger § 7, nr. 38. Kan brugeren således ikke oplyse korrekt identifikationskode, er udbyderen alene ansvarlig for at træffe rimelige foranstaltninger for at tilbageføre midler, som har været involveret i betalingstransaktionen, og i tilfælde hvor midlerne ikke kan tilbageføres, at udlevere alle oplysninger, som er relevante for brugerens eventuelle fremsættelse af et retskrav.

UDKAST

Afslutningsvist følger det af § 108, at udbyderen er ansvarsfri i de tilfælde, hvor betalingstransaktionen er manglende eller mangelfuld på grund af usædvanlige og uforudsigelige omstændigheder, som udbyderen ikke har haft nogen indflydelse på og ikke har haft mulighed for afværge.

For nærmere omkring direkte tab henvises til bemærkningerne til § 104, stk. 4, ovenfor.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis betalingsmodtagerens udbyder har ansvaret ifølge *stk. 1*, skal betalingsmodtagerens udbyder øjeblikkeligt videresende den pågældende betalingsordre til betalerens udbyder.

Den foreslåede bestemmelse i § 104 a affatter § 104, *stk. 2*, på ny og præciserer det i § 104, *stk. 2*, indeholdte, objektive ansvar for direkte tab for betalingsmodtagerens udbyder i de tilfælde, hvor betalingstransaktionen iværksættes af eller via betalingsmodtagerens udbyder til også at præcisere pligten for betalingsmodtagerens udbyder til øjeblikkeligt at videresende den pågældende betalingsordre og til øjeblikkeligt efter anmodning at bestræbe sig på at spore den mangelfulde transaktion.

Med den foreslåede bestemmelse vil betalingsmodtagerens udbyder blive forpligtet til, så snart denne bliver bekendt med den mangelfulde transaktion, at sikre, at betalingsordren afsendes korrekt til betalers udbyder. Det kunne eksempelvis være så snart, at det tekniske problem, der forårsagede problemet, er løst. Dette skal sikre, at betalingsmodtagerens direkte tab minimeres samt sikre gennemførelse af transaktionen.

Det foreslås i *stk. 3*, at ved forsinket fremsendelse af betalingsordren skal beløbet have valørdato på betalingsmodtagerens betalingskonti senest den dato, som beløbet skulle have haft, hvis transaktionen var gennemført korrekt.

Med forslaget til *stk. 3* fastsættes regler for valørdatering specifikt i tilfælde af manglende eller forsinket afsendelse af betalingsordren. Reglerne angiver, hvornår der skal beregnes renter af betalingstransaktioners beløb i tilfælde af mangelfulde eller manglende transaktioner.

Det foreslåede vil pålægge en forpligtelse for betalingsmodtagerens udbyder til rentemæssigt at stille betalingsmodtageren på samme måde, som hvis betalingsordren af betalingsmodtageren var blevet fremsendt rettidigt. Det indebærer, at der beregnes renter fra det tidspunkt, som ville være forekommet, hvis transaktionen var gennemført korrekt.

UDKAST

Rettidig fremsendelse skal forstås i overensstemmelse med § 113 i lov om betalinger.

Det foreslås i *stk. 4*, at betalingsmodtagers udbyder efter anmodning øjeblikkeligt skal forsøge at spore betalingstransaktionen og orientere betalingsmodtager om resultatet uden omkostninger for betalingsmodtager.

Det foreslåede i *stk. 4* fastslår, at uanset om betalingsmodtagers udbyder kan holdes ansvarlig, skal denne efter anmodning øjeblikkeligt forsøge at spore betalingstransaktionen og orientere betalingsmodtager om resultatet. Dette kan eksempelvis omfatte, at udbyder, i det omfang det er muligt, undersøger, hvem betaler eller dennes udbyder er og oplyser dette til brugeren. Der kan ikke forlanges betaling for dette eller i øvrigt påføres modtager nogen form for direkte eller indirekte omkostninger herfor.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at er betalingsmodtagerens udbyder ikke ansvarlig i henhold til *stk. 1* i denne bestemmelse, er betalerens udbyder over for betaleren ansvarlig for direkte tab i henhold til § 104. medmindre betalerens udbyder kan bevise, at betalingsmodtagerens udbyder har modtaget transaktionsbeløbet.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at er betalerens udbyder ansvarlig efter *1. pkt.*, skal denne om nødvendigt og uden unødigt forsinkelse godtgøre betaleren det manglende eller mangelfuldt betalte betalingstransaktionsbeløb og føre den debiterede betalingskonto tilbage til den situation, der ville have været gældende, hvis den mangelfulde betalingstransaktion ikke var blevet gennemført.

Btalerens udbyder skal godtgøre betaleren uden unødigt forsinkelse. Dette indebærer, at betalerens udbyder skal bestræbe sig på at godtgøre betalerens tab hurtigst muligt. Ethvert ophold, der ikke er nødvendiggjort af udbyderens ekspeditionsang, anses for unødigt.

Det i *stk. 5, 1. og 2. pkt.*, foreslåede præciserer, at ansvaret for en manglende eller mangelfuld transaktion, i tilfælde hvor betalingen ikke bliver gennemført og ansvaret ikke kan tillægges betalingsmodtager, vil falde tilbage på betalerens udbyder og at ansvaret har samme omfang som efter § 104.

Til nr. 4 (§ 107 i lov om betalinger)

Det følger af § 107, *stk. 1, 1. pkt.*, at er en betaling udeblevet eller forsinket under omstændigheder som nævnt i § 104, *stk. 1 og 2*, eller § 105, *stk. 1 og 2*, kan misligholdelsesbeføjelser ikke af den grund gøres gældende over for betaleren, bortset fra krav på rente.

UDKAST

Det foreslås i § 107, stk. 1, 1. pkt., at ændre § 104, stk. 1 og 2, til § 104, stk. 1, § 104 a, stk. 1.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3, hvorefter § 104 ophæves og erstattes med §§ 104 og 104 a.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 2, nr. 13, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Lovens § 2 indeholder definitioner af en række forskellige begreber, som anvendes i loven.

§ 5 i lov om finansiel virksomhed indeholder tilsvarende en række forskellige begreber, som anvendes i lov om finansiel virksomhed.

Med lov nr. 1155 af 8. juni 2021 om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, blev der i § 305, foretaget en række konsekvensændringer i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Konsekvensændringerne i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, omhandler bl.a. henvisninger til definitionsbestemmelsen i § 5, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at ændre ordlyden i § 2, nr. 13, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, således at der henvises til § 5, stk. 1, nr. 9 i stedet for § 5, stk. 1, nr. 10.

Formålet med lovændringen er at tilrette henvisningen i § 2, nr. 13, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, således at definitionen af finansiel holdingvirksomhed stemmer overens med definitionen i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring i § 2, nr. 13, vil medføre, at henvisningen til definitionen af finansiel holdingvirksomhed efter lov om finansiel virksomhed, bliver korrekt.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den. 1. juli 2022.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, jf. dog *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Det følger af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

UDKAST